

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1120/2019
17.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела из члана 98. став 1. Закона о тајности података, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 78/18 од 11.04.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 708/19 од 14.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 78/18 од 11.04.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 708/19 од 14.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 78/18 од 11.04.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела из члана 98. став 1. Закона о тајности података, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године, не изврши ново кривично дело.

На основу члана 63. став 1. КЗ одређено је да ће се окривљеном у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора урачунати време које је провео у притвору у периоду од 21.07.2018. године до 20.08.2018. године.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, док ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити накнадно посебним решењем.

На основу члана 85. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности службеног лица у МУП РС, у трајању од 1 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 85. став 3. КЗ одређено је да ће суд, изречену условну осуду опозвати, уколико окривљени прекрши забрану вршења позива и делатности или дужности службеног лица МУП РС.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 708/19 од 14.08.2019. године, одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Вићентије Даријевић, због повреде закона из члана 485. став 2. ЗКП у вези члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од казне или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку органу поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да документ - „списак лица ...“, који је предмет овог кривичног поступка, нити по својој форми, нити по својој садржини, не представља документ који се може подвести под инкриминацију кривичног дела из члана 98. став 1. Закона о тајности података, јер исти не представља тајни документ у смислу чланова 9., 10., 11., 13., 14., 16., 17. и 19. Закона о тајности података, те надаље наводећи да окривљени, није лично преузео податке из Јединственог информационог система МУП РС, при чему предметни „списак лица ...“, уопште и не садржи ознаку да је узет из наведеног система, бранилац у поднетом захтеву у суштини истиче да у конкретном случају нису остварени сви битни елементи кривичног дела у питању, као и да је у погледу кривичног дела за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, примењен закон који се не може применити.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда закона из 439. тачка 1) и 2) ЗКП, обзиром да је првостепени суд у конкретном случају правилно применио кривични закон када је радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде правно квалификао као кривично дело из члана 98. став 1. Закона о тајности података, будући да се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја тог кривичног дела, због којег је правноснажном пресудом оглашен кривим и осуђен.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда - да је у конкретном случају окривљени неовлашћено трећем лицу учинио доступним податке или документа који су му поверени, а који представљају тајне податке са ознаком тајности „поверљиво“ (страна 10. и страна 11. став 1. образложења првостепене пресуде), на страни 3. у ставу четвртном, петом и шестом и на страни 4. у ставу првом и трећем, образложења другостепене пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Наиме, имајући у виду да је у конкретном случају окривљени неовлашћено трећем лицу учинио доступним документа односно податке који су му поверени од стране старешине и то списак лица под називом „Надзор и контрола лица – ...“, сачињен од стране ПУ Зрењанин, а који садржи податке из информационог система МУП РС, као и да сходно члану 6. тачка 47. Обавезне инструкције о правилима и поступцима у коришћењу информационог система МУП РС, сви подаци који су садржани у наведеном информационом систему у надлежности државе и министарства, имају ознаку „поверљиво“, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да у конкретном случају нису остварени сви битни елементи кривичног дела у питању, као и да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, на окривљеног примењен закон који се не може применити.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић